

angår handel med levende dyr mellem EU-landene.

Zoonose-direktivet (92/117/EØF) indeholder bestemmelser om indsamling af oplysninger om zoonoser og zoonotiske agenser samt om, hvilke foranstaltninger, der skal træffes over for disse i medlemsstaterne og på fælleskabsplan. Medlemsstaterne skal bl.a. påse, at diagnosticering og identifikation af en zoonotisk agens, herunder salmonellose eller agenser heraf, indberettes til myndighederne, og at data om de zoonotiske agenser, der påvises som led i udførte prøver eller undersøgelser, indberettes til myndighederne. Der er alene fastlagt bestemmelser om specifikke bekæmpelsesforanstaltninger for salmonella i fjerkræflokke, der anses for særligt udsat opdræt, jf. art. 10, jf. bilag III.

Der eksisterer således ikke fælles EU-regler for bekæmpelse af DT 104 i svinebesætninger. Så vidt vides har ingen EU-lande selv iværksat nationale programmer til bekæmpelse af DT 104.

Det jeg ikke kan gøre – hverken ved svinepest eller DT 104 – er at indføre et særligt dansk krav om kontrol (ved grænsen eller andetsteds) eller karantænering ved import, da dette ville være i klar modstrid med Danmarks internationale forpligtelser i forhold til de øvrige EU-lande. Det samme gælder i øvrigt for de andre EU-lande, der modtager levende svin fra Danmark.

Samhandelskontroldirektivet (90/425/EØF) tillader veterinærmyndighederne at foretage ikke-diskriminerende stikprøver på ankomststedet for at efterprøve den kontrol, der er foretaget af afsenderlandets myndigheder, dvs. kontrol af overholdelse af de gældende EU-regler. Der kan ligeledes foretages kontrol under transporten i de tilfælde, hvor myndighederne har konkret mistanke om overtrædelse af reglerne.

De manglende regler og andre tiltag i EU-landene for DT 104 betyder, at et EU-land, der afsender levende svin til et andet EU-land, ikke er forpligtet til at kontrollere for DT 104 før afsendelsen. Dette betyder samtidig, at selv om de danske myndigheder måtte finde DT 104 ved en stikprøvekontrol på ankomststedet, er ingen EU-regler overtrådt, og de danske myndigheder vil ikke kunne kræve svinene returneret til afsenderlandet.

Jeg skal erindre om, at Veterinær- og Fødevarerdirektoratet i forbindelse med udbrud af

svinepest i bl.a. Holland og Tyskland i foråret 1997 udsendte en bekendtgørelse om rengøring og desinfektion af transportmidler til klovbærende dyr samt om afhentning af klovbærende dyr. Direktoratet har ligeledes udstedt en bekendtgørelse, hvorefter udførsel af levende svin til et EU-land eller tredjeland via andre EU-lande kun kan ske via et godkendt marked, en eksportsamlestald eller en eksportisolationsstald. Disse foranstaltninger kommer al transport af svin til gode.

Det, som vi specifikt i Danmark kan gøre – og gør – for så vidt angår DT 104, er at tage særlige forholdsregler for de svin, der befinder sig på dansk jord. Veterinær- og Fødevarerdirektoratet sætter de svinebesætninger (danske som importerede), hvori der konstateres DT 104, under offentligt tilsyn og pålægger ejeren eller den besætningsansvarlige en række restriktioner. Disse består primært af et forbud mod afhændelse af svinene til levebrug og påbud om særslagning af slagtesvin efter Veterinær- og Fødevarerdirektoratets anvisning. Man har ved DT 104 fulgt de særligt skærpede krav til svin med høj forekomst af salmonella. Derudover har alt kødet skullet varmebehandles, således at kødet ikke udgør nogen sundhedsmæssig risiko for forbrugerne.

Jeg har senest den 4. juni 1998 iværksat en screening af et antal kvæg-, svine- og fjerkræbesætninger for at få et overblik over udbredelsen af DT 104 i Danmark.

Jeg lægger stor vægt på, at vi også fra dansk side respekterer de regler, der gælder for det indre marked også på veterinærområdet. Der påhviler derfor også den enkelte landmand et vist ansvar for at bidrage til at minimere den risiko, der måtte være ved samhandel, ved i videst muligt omfang at afstå fra at ind- og udføre levende dyr.

Ad spm. nr. S 25

Fra indenrigsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Hans Christian Schmidt stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1997-98 (2. samling), forhandlingerne side 835, lød således: